

LOMSKÁ RADNICE

NOVINY MĚSTA LOM ■ ROČNÍK XI. ■ ČÍSLO 2 ■ ÚNOR 2021 ■ MĚSÍČNÍK ■ ZDARMA

Lomská radnice je periodický tisk územního samosprávného celku. Měsíčník města Lom je registrován u MK ČR E 20234.

Fotosoutěž k 680. výročí: Lom – mé město

Pozor! Fotosoutěž má uzávěrku ve středu 30. června 2021.

Jak na sněhovou kalamitu?

Se slušností, pracovitostí, pochopením a trpělivostí!

Ten, kdo si uklidí chodník od sněhu od dveří domu k brance v plotu, očistí auto od napadané sněhové nadílky a vyhrabe několik metrů, aby mohlo auto vyjet na ulici a zjistí, že během té doby má opět na očistěném chodníku dva centimetry čerstvého sněhu, ten asi nebude psát na Facebook Lomská radnice, zda ještě fungují technické služby, nebo zda a kdy do jejich ulice dorazí traktor s radlicí. I přes některé negativní příspěvky na sociálních sítích starostce do pošty přišla i slova uznání. A jak tedy reagujeme na to, že Lom i celé Česko v uplynulých dnech zasypal sněh?

„Současné ochlazení s ledovkou a mohutnou sněhovou nadílkou připomíná výrazné silvestrovské ochlazení v zimě 1978/1979,“ komentuje momentální nelehkou situaci starostka Kateřina Schwarzová

a ubezpečuje, že všichni práce schopní zaměstnanci oddělení komunálního hospodářství města Lom (dříve Technické služby města Lom) jsou v terénu včetně techniky, a snaží se uklidit enormní záplavy sněhu. „Tuto zimu se to stalo již několikrát, nejdříve odhrabeme a odklidíme sníh z hlavních městských ulic, zastávek MHD, chodníků a přístupových cest ke školám, škole, poštám, úřadu. A teprve poté uklízíme méně frekventované ulice. A když to situace umožní, odvážíme sníh z ulic pryč,“ pokračuje Kateřina Schwarzová.

„Letošní zimu se potýkáme už s druhou sněhovou kalamitou. Denně dojíždím do zaměstnání z Lomu přes několik měst, někdy do Mostu přes Litvínov, jindy do Prahy,“ uvádí obyvatelka našeho

Pokračování na str. 2

Zastupitelé za Žiju v Lomu, Svobodní Lom a OMMO nechtějí pro Lom dotace!

To, co se stalo na pondělním 15. zasedání Zastupitelstva města Lom je nebyvalé, ale v Lomu už jaksi nechtěným a špatným zvykem. Projednáván byl jen jeden bod. Šlo o podání žádosti o dotaci na rekonstrukci bývalé budovy mateřské školky na náměstí Re-

publiky č.p. 765 v Lomu. Tato budova by měla být, po získání dotace, přebudována na byty.

Při hlasování byli proti zastupitelé Zdeněk Hadrava a Rudolf Hruška (oba za Žiju v Lomu), Michaela Machová a Vladimír Urban –

Pokračování na str. 2

Město pomáhá s registrací i dopravou k očkování

Obyvatelé Lomu – senioři 80+ s povděkem kvitují nabídku města pomoci při registraci a později i při očkování proti nemoci COVID 19. Ministerstvo zdravotnictví v polovině ledna sice spustilo Centrální rezervační systém dobrovolného očkování proti nemoci COVID 19 pro seniory starší 80 let, ale ne každý si s tím uměl poradit či se mu podařilo

uspět v počátečním přetížení systému. „Jsme si vědomi toho, že registrace může představovat zejména pro seniory zátěžovou situaci, proto jsme hned 15. ledna nabídli své služby při registraci k očkování a případnou individuální pomoc při dopravě do centra očkování (nemocnice Most) těm, kteří nebudou mít jinou formu přepravy,“ informuje starostka

města Kateřina Schwarzová a pokračuje: „Informační letáky byly uveřejněny na webu města Lom, na Facebooku Lomská radnice, na vývěskách ve městě a postupně jsme rozvezli infoleták více než devíti desítkám seniorů starších osmdesáti let do jejich poštovních schránek.“

Že senioři 80+ s povděkem kvitují nabídku města se potvr-

dilo hned následující pracovní dny po uveřejnění nabídky města Lom, kdy se ozvali první zájemci o pomoc. „V současné době jsou všichni zájemci starší osmdesáti let, kteří se obrátili na MÚ Lom, zaregistrováni a čekají na nejbližší vhodný termín, který jim bude oznámen SMS na jejich mobilní telefon,“ uzavřela Kateřina Schwarzová.

Poradna:**Napojení na řád splaškové kanalizace**

Zamýšlíte zakoupit pozemek od města Lom či od soukromého investora pro stavbu rodinného domu a počítáte s připojením na kanalizační řád splaškové vody? V tom případě kontaktujte nejprve vedoucí oddělení správy majetku, výstavby, investic, místního hospodářství a životního prostředí Elišku Suchopárovou na telefonu 476 769 872, 724 143 839 nebo na e-mailu suchoparova@mesto-lom.cz. Vyhnete se tak možným komplikacím při zpracování projektu.

Zastupitelé za Žiju v Lomu, Svobodní Lom a OMMO nechtějí pro Lom dotace!

Dokončení ze str. 1

oba za Svobodní Lom (zde si nejsme tak úplně jisti, jestli ještě můžeme psát „za Svobodní Lom“, neboť v současné době nevíme takzvaně za koho kopou, nechť tedy prominou, pokud je to jinak) a Marian Dancso (za OMMO), tak ten se jako obvykle „jenom“ zdržel. A to bez toho, aniž by cokoli ke svému rozhodnutí být proti a zdržet se řekli, vysvětlili nebo se dotázali či měli protinávrh. Prostě nic. Byli úplně ticho.

Takový styl hlasování je z jejich strany již nechtěnou tradicí. Zkrátka jen být ze zásady proti! Tak tedy ti čtyři výše uvedení byli proti tomu, aby město Lom žádost o dotaci podalo a jeden se zdržel. Nechtějí tedy tito zastupitelé, aby město Lom vzkvétalo a bylo zvelebováno!!! Protože rozumějte, rekonstrukce kulturního domu, hasičské zbrojnice, kostela, hřbitova, komunikací ve městě a dále nová hřiště v Loučné i v Lomu, hernička Permoník, obě pošty Partner a mnoho dalšího v Lomu jsme totiž pro Lom pořídili z dotací.

Žádost o dotaci bude přesto podána, neboť díky bohu, mají zastupitelé za Severočeši.cz, ODS a ČSSD rozum a hlavně chtějí, aby naše město bylo ještě hezčí.

Odpad patří do popelnice (II.): A kdo vlastně v Lomu vyváží odpad?

V současnosti se množí stížnosti, že město nevyváží odpady, ač mu obyvatelé za svoz platí. „O svoz komunálního i tříděného odpadu se dle platné smlouvy stará akciová společnost Marius Pedersen,“ uvádí starostka města Kateřina Schwarzová. Každý týden se má vyvážit komunální odpad a tříděný (papír, plasty) v závěru sudého kalendářního týdne

a město za to pravidelně každý měsíc platí nemalé peníze.

„Na základě rozhodnutí vedení města pracovníci oddělení komunálního hospodářství města Lom svázejí velkoobjemový odpad a bioodpad tak, abychom nemuseli občanům našeho města navyšovat současnou částku. Pokud nás firma Marius Pedersen upozorní, že z technických či jiných závažných

důvodů svoz tříděného odpadu nemůže zajistit, vyřešíme to našimi kapacitami,“ dodává Kateřina Schwarzová, musí se to ale včas vědět.

Bohužel každou zimu město bojuje s nedostatečným svozem odpadu a na své dotazy od svozové firmy slyší, že kvůli kolabující technice se popeláři do některých ulic či jejich částí nedostanou. „Prosíme proto obyvatele, aby neprodleně informovali pracovníci MÚ Lom Zuzanu Brnovou (telefon 476 769 869) o problémech se svozem odpadu a ona bude řešit nápravu,“ dodává Kateřina Schwarzová, která zároveň děkuje obyvatelům za veškeré podnětné informace.

Vánoční sbírka krmiva „Štěkání na Ježíška“ 2020

Ani nelehká doba coronavirová nepřerušila tradici, kdy město Lom realizovalo sbírku krmiva ve prospěch psiho útulku v Litvínově. O to víc si vedení města váží všech, kteří se zúčastnili akce „Štěkání na Ježíška“ i dětí, které malovaly ve výtvarné soutěži své oblíbené zvířátko. Tradičně děti k namalovanému obrázku připojily potravinový příspěvek pro pejsky.

Sbírka krmiva pro opuštěné pejsky a kočičky z litvínovského útulku proběhla od 1. listopadu do 16. prosince. Do vánoční sbírky dárči přispěli 126 kg krmiva a také věcnými dárky (pelíšky, deky, hračky). Děkujeme za příspěvky dětem a paním učitelkám z prvního stupně ZŠ v Lomu a jednotlivým dárcům z Lomu, Loučné a Litvínova, že i v tak nepříznivém roce jako byl ten loňský, nezapomněli na pejsky a kočičky z útulku.

z družiny ZŠ v Lomu. Vybrat ty nejhezčí bylo velmi těžké. Odměnu obdrželi jak vítězové, tak i ostatní účastníci soutěže. Gratulujeme Davidu Nejedlému, Lence Gizmanové, Andrejce Jánkové a třídě 5. A.

Gratulace vítězům výtvarné soutěže

V rámci potravinové sbírky se uskutečnila i výtvarná soutěž pro děti na téma „Mé oblíbené zvířátko“, do níž se zapojilo 43 dětí. Většinou byly obrázky od jednotlivců, ale našly se i skupinová výtvarná díla a to od 5. A a děti

Jak na sněhovou kalamitu?

Se slušností, pracovitostí, pochopením a trpělivostí!

Dokončení ze str. 1

města Eva Maříková a pokračuje: „Vždy ale musím konstatovat, že komunikace v Lomu jsou ze všech měst, které projíždím, v nejlepšímu stavu. Už v brzkých ranních hodinách jsou upraveny komunikace i na vedlejších či slepých ulicích, a to včetně chodníků. Uvědomuji si, kolik práce za tím je. Prosim Vás proto, abyste tlumočila zaměstnancům oddělení komunálního hospodářství poděkování a uznání za jejich práci a vedení města za organizaci zimní údržby.“

Město Lom je rozlohou velké (16,8 km²), ale kapacita pracovníků i techniky oddělení komunálního hospodářství je omezená, a tak se při kalamitách, jako je ta

z úvodu února, uklízí od nejdůležitějších lokalit. „Vězte, že zaměstnanci města, kteří sniž odklízí jsou také jenom lidé, stejní jako my všichni, z masa a kostí. Ti obyvatelé Lomu, kteří jen nesedí se založenýma rukama a nenadávají, neremcají a nečekají, až jim někdo sniž od jejich vrat odhází, ti, kteří věčně nevolají a nepiší e-maily na město, že proboha v únoru padá sníh a že je toho sněhu kupodivu hodně, ale vezmou lopatu či hrablo a přiloží ruku k dílu, mají velké uznání a obrovské díky,“ uzavírá starostka Kateřina Schwarzová a končí: „Pojďme prosím všichni užívat selský rozum... Ano, v zimě sněží, na podzim padá listí a v létě je horko.“

Pro dokreslení:

■ Za komunální odpad Lom zaplatí měsíčně necelých 195 tisíc korun a pronájem nádob přijde na dalších téměř 12 400 korun. Komunál, jak bylo uvedeno, se má vyvážit každý týden.

■ Svoz tříděného odpadu je smluvně garantován firmou Marius Pedersen dvakrát za měsíc, vždy sudý týden. Poplatek za měsíční svoz je něco málo přes 82 tisíc, téměř na osm tisíc přijde městskou pokladnu měsíční pronájem nádob.

■ V lichém týdnu tříděný odpad ze žlutých a modrých popelnic vyváží pracovníci oddělení komunálního hospodářství města Lom a opět se předává firmě Marius Pedersen k dalšímu využití.

Poděkování za pomoc

V polovině ledna se na výpadovce z Lomu směr Osek a Duchcov převrátil přívěs kamionu se zbožím. S co možná nejrychlejším zprůjezdněním místa nehody policistům pomohli zaměstnanci města. „Pracovníci oddělení komunálního hospodářství a dobrovolní hasiči města Lom přiložili ruku k dílu a veškerý náklad (šlo o pytlované granulace pro pejsky, shodou okolností společnosti sídlící v Lomu) přeložili do jiného vozu tak, aby se úsek co nejrychleji uvolnil. Děkuji tímto všem, kdo perfektně zamakali. Jak je vidět, někteří umí u nás v Lomu táhnout za jeden provaz,“ děkuje starostka města Kateřina Schwarzová a pokračuje: „Na druhou stranu jsem zklamaná, že se všem pomocníkům nedostalo od dotčené společnosti ani elementárního lidského poděkování.“

„V letošním roce si město Lom připomene již 680 let od první písemné zmínky o své historii. V duchu tohoto výročí Vám chceme, opět jako před 5 lety, představit naši dorůstající mladou generaci, která se může pochlubit reprezentací našeho města jak na poli sportovním, tak uměleckém. Jsme rádi, že Vám naši šikovnou a nadanou mládež můžeme takto představit. Vás, rodiče žádáme – pokud máte sportovně, umělecky, či jinak nadané děti, které se věnují zajímavým koníčkům, přihlaste nám je, rádi o nich zveřejníme malý medailonek a v rámci letošního výročí našeho města je oceníme. Vždyť naše mladá generace je naší budoucností, která závisí právě na nich,“ říká starostka města Kateřina Schwarzová.

Nadané lomské mládí: BÁRA MÜLLEROVÁ

Devatenáctiletá Bára Müllerová je sólistkou Pražského komorního baletu, což je největší český nezávislý profesionální soubor. Počátky sahají do roku 1964, kdy bylo založeno původní Studio Balet Praha, na jehož ideu navázal v roce 1975 známý choreograf Pavel Šmok a založil Pražský komorní balet. Za více než půlstoletí úspěšné činnosti a umělecké tvorby se soubor vyvinul ve významného reprezentanta tanečního umění České republiky a hlavního města Prahy v zahraničí a získal řadu významných ocenění. Tvář Pražského komorního baletu v tuto chvíli reprezentuje osm stálých tanečnicků a sedm stážistů a jednou ze sólistek je i Bára Müllerová.

„Do rodinného domu do Loučné jsme se přestěhovali z Litvínova, když mi bylo 10 let. Po třech letech jsem začala utíkat do Prahy, protože jsem úspěšně složila přijímací zkoušky v Tanečním centru Praha, konzervatoře – gymnázia a stala se studentkou.

První taneční zkušenosti jsem začala získávat ve třech letech díky mamince, která mě přihlásila do Základní umělecké školy v Litvínově k Martině Lamačové. S nástupem do základní školy jsem svůj koníček změnila a začala se plně věnovat sportovní gymnastice. Po sedmi letech každodenních tréninků pod vedením Sergeje Kargalceva v KSG Litvínov jsem v gymnastice dosáhla svého maxima. Byl čas jít dál. Vrátila jsem se zpět k tanci do ZUŠ Litvínov, kde mi kamarádka řekla o pražské taneční konzervatoři a můj cíl byl jasný. Studovat taneční konzervatoř!

Musím přiznat, že rodičům se tento nápad moc nezamlouval. S odstupem času je naprosto

Tvář Pražského komorního baletu v tuto chvíli reprezentuje osm stálých tanečnicků a sedm stážistů a jednou ze sólistek je i Bára Müllerová.
Zdroj Pražský komorní balet.

chápu, pustit své dvanáctileté dítě samotné do Prahy je asi opravdu těžké. Já to ale nevzdávala, chodila jsem do mosteckého divadla na představení Pražského komorního baletu a dál se intenzivně věnovala tanci. Asi po roce jsme jeli

Zatím poslední premiéra Pražského komorního baletu se uskutečnila on-line 4. 12. 2020. Bára Müllerová ztvárňuje roli Sophie de Haviland.

2x foto archiv Pražský komorní balet

se základní uměleckou školou do Loun na taneční závody. Tam mě oslovili, jestli nechci zkusit přijímací zkoušky na konzervatoř. Pár dní nato jsme obdrželi telefonát z vedení Tanečního centra Praha – konzervatoře, že je pro mě vypsána mimořádná talentová zkouška. Po jejím úspěšném složení jsem po čtrnácti dnech zahájila pětileté studium na taneční konzervatoři.

Škola byla velmi náročná. Studium včetně tréninků trvalo každý den od osmi ráno do sedmi večer a v neděli byly další pravidelné tréninky. Tento režim nevyhovoval každému a do posledního ročníku jsme šli jen tři. Můj sen byl ale jasný, stát se po absolvování konzervatoře členkou Pražského komorního baletu, který mě uchvátil už jako malou holku. Během studia jsem se dostala do souboru Baby balet Praha a Balet Praha Junior, začala pracovat se zahraničními choreografy a vystupovala na prknech českých národních scén například

v projektech Louskáček – vánoční sen, Carmina Vetera nebo Kytice. V roce 2020 jsem úspěšně absolvovala v Tanečním centru Praha a po období stážistky byla přijata do Pražského komorního baletu jako sólistka. Splnil se mi sen!

Pražský komorní balet vstoupil do nové sezóny 2020/2021 koronavirem navzdory. Většinu času tak trávím v Praze a dovolí-li to protiepidemiologická opatření na zájezdech se souborem. Do Lomu se ale ráda vracím v každém volném čase, jak za rodinou, tak za přáteli. Po skončení taneční kariéry bych chtěla zůstat v oboru a nadále se tanci věnovat. Ráda bych začala učit, pořádala kurzy nebo založila své vlastní taneční studio. Ale v současné době je tanec pro mě to jediné, čemu se chci nadále aktivně věnovat a pevně doufám, že budu moci tančit ještě hodně dlouhou dobu.“

Děkujeme za příjemné vyprávění a přejeme mnoho úspěchů v profesním i v osobním životě.

Krušnohorská strašidla

Lomská radnice nabízí další díl seriálu krušnohorských pověstí. Podkladem jsou historikem Jiřím Wolfem z Muzea města Duchcova sesbírané pověsti a příběhy o strašidlech, skřítcích a dalších zlých i hodných bytostech Krušných hor. Díky němu před našima očima postupně ožívá bizarní panteon krušnohorských strašidel, o nichž si obyvatelé zdejšího kraje vyprávěli celá staletí, ale na které se dnes poněkud zapomíná.

Démoni ve zvířecí podobě, přízrační psi

Zvířata, obývající neprostopupné lesy Krušných hor budila pozornost jak mezi horaly, tak mezi lidmi z podhůří. Již v roce 1631 se jistý chomutovský měšťan ve svém rukopise podíval starému jelenovi, který byl v horách uloven. Zvířata pak nejen poutala zájem, ale také podněcovala fantazii tehdejších obyvatel Krušných hor. Podle letopisce Christiana Lehmana se démoni mohli zjevovat právě ve zvířecí podobě jako medvědi, vlci, hadi, mloci či nestvůrní červi. Jak Lehmann zaznamenal, v roce 1650 chtěl jeden sedlák z vesnice Raschau (pozn. vesnice na německé straně hor) vyměnit starý sloup za nový a když starý sloup vyzvedl, uviděl v díře, která po něm zbyla jako paži tlustého červa s kočičí hlavou a ohnivými očima. Podle dalších letopisců se nedaleko Červeného hrádku zjevoval fantóm třínohého zajíce, u řetenického pivovaru zase duch s oslí hlavou a u saského Dippol-

diswalde na statku sv. Mikuláše černá démonická ovce.

Nejčastěji však na sebe démoni v Krušných horách a v blízkém okolí brali podobu přízračných psů. Jejich zjevení je nejčastěji spojováno s opuštěnými cestami, osamělými budovami a místy, kde umírali lidé. Dříve je obyvatelé často považovali za přetělení démonů či samotného ďábla. O něco později se začalo tradovat, že se v přízračného psa může proměnit i člověk. V kronikách jsou záznamy o velkém černém ďáblu v podobě děsivého černého psa nebo o bílém psu, který po tři měsíce noc co noc lehával u dveří jistého purkmistra a ohlašoval tak jeho brzkou smrt. Na cestě mezi Perninkem a Abertamy býval kdysi velký močál ze kterého vystupovala nejrůznější strašidla a děsila okoloidoucí poutníky a vyprávělo se, že se zde zjevuje bílý pes se žhnoucím očima, který vandrovníkům zastupoval cestu a bránil jim, aby šli dále. Sřezil prý v močálu

Podobu přízračných psů graficky ztvárnila duchcovská výtvarnice Petra Kofroňová Wolfová pro knihu Skřítci a démoni Krušných hor.

utopený poklad. Jednou šel okolo bažin chvíli před půlnocí pocestný a najednou uviděl asi deset kroků od cesty dvě hořící koule. Když přišel blíž, stanul před bílým psem se svítícíma očima, který měl jednu tlapu položenou na železnou truhlu. Pes třikrát kývl hlavou, ale pocestný byl tak zděšený, že si netroufl na truhlu sáhnout. Když odbila dvanáctá hodina, s posledním úderem pes zmizel a s ním i poklad.

Přízrační psi mohli mít v Krušných horách také podobu Hockaufů – škrtičů, kteří skákali na záda poutníků a škrtili je svými tlapami. S takovým se potkala nedaleko Hory Svatého Šebestiána i jistá žena, která šla pozdě večer okolo kamenného kříže, kde se strašidlo zjevovalo. Náhle ucítila, že se za ní něco plíží,

přidala do kroku, ale to už na ní psi přízrak skočil, položil jí tlapy na hrdlo a začal jí škrtit. Nechal se od k smrti vyděšené ženy donést až ke starému mlýnu a tam zmizel. Doma žena zjistila, že má na ramenou hluboké otisky psích prack. Brzy na to ulehla a po několika dnech zemřela.

I dnes můžeme zahlédnout v lesích a na vrcholech našich hor pohyb velkého tmavého nebo šedého těla, připomínajícího psa či vlka. A o vlka se opravdu jednat může, neboť v našich horách poklidně žije již několik let početná vlčí smečka, která se ale lidem zdaleka vyhýbá. Ale kdo ví, možná se o vlky opravdu nejedná. Tak buďte při procházkách našimi horami opatrní, nebezpečí může číhat i od zatoulaného, natožpak přízračného psa...

Fotosoutěž k 680. výročí od první zmínky: Lom – mé město

Kvůli aktuální covidové situaci se ještě neví, jak se bude slavit šestisté osmdesáté výročí od první písemné zmínky o osadě Lom, ale jistě je vhodný čas na zamyšlení se nad vyhlášenou speciální fotosoutěží na téma Lom – mé město. V jejím rámci má každý možnost zachytit krásy Lomu či Loučné v celém katastru, ať už to budou aktuální pohledy na krajinu, památky, nebo zajímavé detaily související s městem a jeho obyvateli. Můžete se spolehnout, že je rádi při oslavě vystavíme a ty nejlepší plánujeme použít při výrobě městského kalendáře.

Soutěžní fotografie nemusí být aktuální ani vázány na roční období, takže si budete moci při je-

jich výběru z archivu zavzpomínat na v současnosti vzácné chvíle „svobody“ a pěkných zážitků.

Do soutěže mohou své fotografie poslat místní obyvatelé i ti přespolní. Pokud dodáte na MÚ

Lom papírové snímky, opatřené jménem autora a názvem, mělo by jít o formát minimálně 18x24 cm a větší. Doporučené rozlišení snímků v elektronické podobě je 5 000 x 3 500 Pixelů. Pro snímky nahrané v menším rozlišení nemůžeme garantovat kvalitu výsledného velkoplošného tisku. Pozor! Fotosoutěž má uzávěrku ve středu 30. června 2021.

Zapátrat můžete i v albech rodičů či prarodičů, nebo kupříkladu ve své sbírce pohlednic. Zajímá nás vše, co se týká Lomu (Bruchu) a jeho nejbližšího okolí. I historické materiály bychom rádi ukázali především těm mladším, aby poznali, jak toto podkrušnohorské město bylo i v minulosti krásné.

Fotosoutěž k 680. výročí: Lom – mé město

Senioři: Ohlédnutí a popřání do budoucna

Naši senioři si velice vážili toho, že se během roku 2020 stačili sejit alespoň třikrát. Bylo to v lednu na výroční členské schůzi, v únoru na 5. plešu seniorů a v úvodu září. Tehdy se dodatečně oslavilo MDŽ, jubilanti a 45. výročí založení klubu. Uskutečnilo se ve velkém sále kulturního domu vždy se živou hudbou, pohoštěním, dárkem pro každého člena i kytičkou pro ženy. Děkujeme paní starostce Kateřině Schwarzové i radním Martině Šípové a Bronislavovi Schwarzovi, kteří nikdy nevynechali žádné naše velké setkání. Děkujeme rovněž celému vedení města, že jsme během roku 2020 mohli absolvovat čtyři výlety a po-

Během roku 2020 se lomským seniorům podařilo mimo jiné setkat se třikrát v užším kruhu při opékání špekáčků před restaurací Sokolovna.

děkování si zasluhuje i paní Kronychová za vzorně připravený velký sál kulturního domu. Slova našich díky směřují i k manželům Hejskovým za zajištění objednaného zboží na pohoštění. Ač se již delší dobu členská základna nemůže setkávat kvůli coronavirusové situaci, během roku 2020 se nám ještě podařilo setkat se třikrát v užším kruhu při opékání špekáčků před restaurací Sokolovna. Nyní si členové klubu vynahrávají častějšími telefonáty.

Čtělí bychom popřáli všem obyvatelům Lomu i Loučné hodně zdraví a sil v tomto mimořádném období.

*Marie Pauchlůvá
předsedkyně KS – Lom 1*

Sběr starých mobilů pokračuje

Prodlužuje se kampaň, která ukazujeme dětem, ale i dalším dospělým, jak chránit přírodu a využít ještě dosluhující techniku. Do konce března najdeme boxy na sběr starých mobilních telefonů na pobočkách Pošty PARTNER v Lomu i v Loučné a v mateřských školách v Lomu i v Loučné. Papírové boxy na vysloužilé mobily děti samy vyrobily v rámci projektu „Recyklohraní“. Kolektiv MŠ Lom děkuje všem, kteří již

Dětem z MŠ Lom se podařilo „ulovit“ již na dvě stovky vysloužilých mobilních telefonů, které čeká další využití.

pomohli dětem při sběrové kampani starých mobilů. Dosud se jich podařilo nasbírat dvě sovky kusů.

Kampaň „Přines mobil z domu, podpoř děti z Lomu“ pokračuje do 31. března.

Děti se těšily z krásných knih

Účastníci soutěže o nejhezčí vánočně vyzdobené okno převzali v úvodu třetího kalendářního týdne věcné ceny, ač se kvůli coronavirusové epidemii slavnostní vyhlášení výsledků neuskutečnilo tradičně v městské knihovně. Do soutěže, kterou vyhlásilo město Lom v prosinci 2020, se přihlásilo 13 dětí a jeden dospělý. Vánoční výzdoba okének se všem moc povedla, a tak odměnu obdrželi všichni. „Gratulujeme Adélce, Katce a Magdě Kubů, Kateřině a Emičce Trachtovým, Viktorii Maňákové, Verunce Kölblové, Valentýně a Matyášovi Vaňovým, Marku Hadovi, Tadeášovi Trčkoví, Danielu Gažiovi a paní Věře Šnajdrové,“ říká starostka města Kateřina Schwarzová a spolu s knihovnicemi děkuje všem za účast a přeje v roce 2021 zdraví, štěstí a pohodu.

Knihu „Veselé zvířátka“ za vánočně vyzdobené okno získala Viktorie Maňáková. Na snímku z rodinného archivu je s maminkou.

Blahopřejeme

Během února již oslavili či oslaví svá životní jubilea tito občané města Lomu:

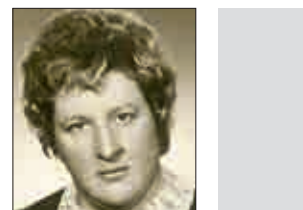
Helena Dvořáková, Josef Bozetický, Václav Dienelt, Hana Fořtová, Jiří Herzig a Jaroslava Záleská.

Hodně pohody, zdraví a životního optimismu přeje vedení města.

Vzpomínáme

Dne 21. ledna tomu bylo již 19 let, co nám odešla naše maminka a babička paní **Jaroslava Hudcová** a 2. března tomu bude 5 let, co jí následoval náš tatínek a dědeček pan **František Hudec**. I přes velkou bolest jsme smířeni s vědomím, že jsou zase spolu. Stále s láskou vzpomínají dcery Jarka a Martina s rodinami.

Dne 5. března tomu bude 35 let, kdy nám navždy odešla naše drahá manželka, maminka a babička paní **Iljuška Mrnová**. S láskou stále vzpomínají manžel a dcera Zita s rodinou.

Vladimír Ščepko odešel do restaurátorského nebe

Interiér lomského kostela Nejsvětější Srdce Páně, náhrobky na hřbitově či vnitřky kapliček, to je jen kusý výčet toho, co zachoval pro další generace restaurátor Vladimír Ščepko z Litvínova. Smutnou pravdou je, že více již neudělá v Lomu, ani nikde jinde. V úvodu ledna odešel navždy do restaurátorského nebe. Za řadu let, kdy ho obyvatelé Lomu mohli vidět při práci především renovoval v kos-

Restaurátor Vladimír Ščepko

tele obrazy svatých a křížové cesty, balustrády, emporu oltáře, varhanní skříň, zpovědnici a křtitelnic. Kostel, který je příkladem hodnotné novorenesanční sakrální architektury, i díky uměleckému malíři a restaurátorovi Vladimíru Ščepkovi je opět vhodný pro uzavření manželství, místem pro obnovení manželského slibu i posledního rozloučení či místem pro kulturní akce. Děkujeme pane Restaurátore.

V Kulturním domě v Lomu se již po „zahřívací“ nulté akci, uskutečnil v listopadu 2019 oficiální první ročník ojedinělé výstavy, která si dala za cíl představit obyvatele Lomu trochu netradičně, a to jako výtvarníky, řezbáře či například malíře, kterými se stávají ve svém volném čase. Pro všechny bylo velkým překvapením, kolik šikovných a nadaných sousedů žije v našem městě. Akce se setkala s velkým ohlase veřejnosti, doufáme proto, že jsme přispěli k počátku krásné tradice a po coronavirové pauze se s kreativními sousedy zase setkáme. Pokračujeme proto i nadále v představování našich lomských šikovných rukou.

Lomské šikovné ruce: Dagmar Kopecká

Dagmar Kopecká se do Lomu přistěhovala před 25 lety a chodila zde do základní školy a mezi spolužáky má dodnes řadu přátel. Pro ně i rodinu v posledních letech vytváří zajímavé háčkové dárky i věci denní potřeby. Háčkování je oblíbená a také velmi stará ruční práce. Základem je nahození příze na háčku a tím vytvořená smyčka. Jednotlivé háčkové techniky pak vznikají různým spojováním smyček, nahazováním a zapichováním háčku. Tvrdí se, že háčkování vznikalo spolu s pletením a že je vynalezli pastýři, kteří používali zmenšenou verzi své pastýřské hole k výrobě houní z ovčí vlny. Nejstarší dochované háčkové práce pocházejí ze 16. století. Ruční háčkování se provozuje dodnes jako drobné řemeslo s početnými regionálními zvláštnostmi v technice a vzorech. Je podporováno jak výrobci přízi, tak světoznámými módními návrháři.

Dagmar Kopecká věnuje háčkování většinu volného času.

„Po základní škole jsem se učila v oboru technicko-administrativní pracovnice, ale protože jsem nesehnala místo v oboru, začala jsem pracovat jako servírka. Prošla jsem několika podniky v celém okrese a získala zajímavé zkušenosti při práci s lidmi. Zhruba před pěti lety jsem přijala nabídku v administrativě a od té doby pracuji ve firmě INELSEV Servis s.r.o., kde mám na starosti evidenci zakázek od přijetí až k fakturaci, včetně potřebných mezioperačních kontrol. A protože pravděpodobně každý, kdo se pohybuje v administrativě potřebuje nějaký ten správný

ventil v naprosto odlišné činnosti, našla jsem si zálibu v ručních pracích a v posledních letech konkrétně v háčkování.

Už od mala jsem se snažila tvořit a měla radost z různých drobností které jsem udělala. A bylo mi jedno, zda to byly třeba figurky z modelíny, nebo o řadu let později fondánové ozdoby a postavičky na dorty pro mého syna. Vždy jsem slyšela, že mám šikovné prsty.

K háčkování jsem se dostala asi před dvěma lety, před Vánoce. S kolegyní jsme si řekly, že bychom si mohly vyrobit vánoční háčkové ozdoby – vločky a zvo-

Od drobných figurek a ozdůbek, až po různé polštářky, dečky, ale i čepice, rukavice a další části oblečení hlavně pro děti. Tak Dagmar Kopecká začala zkoušet háčkovat různé košíky, dětské hračky, sedací taburety, obaly na skleničky pro hodovníky a samozřejmě různé ozdůbky na Velikonoce a Vánoce.

nečky. Zpočátku to vůbec nebylo jednoduché. Učila jsem se techniku háčkování u videa, kdy jsem se musela dívat pod ruce, jak vlastně jednotlivé smyčky vznikají, jak se drží příze, jak se pracuje s háčkem. Postupně jsem tomu ale začala přichá-

stále složitější a náročnější vzory. Každou práci si vyfotografuji a snímek uschovám pro sebe, protože většinu výrobků rozdám. Jejich obrázky vystavuji na Facebooku ve skupině, která se věnuje háčkování. Nikde jinde své výrobky neprezen-

S háčkováním jsem začala u vloček a zvonečků. Naštěstí je záběr možností háčkových výrobků velmi pestrý a obsáhlý. Od drobných figurek a ozdůbek, až po různé polštářky, dečky, ale i čepice, rukavice a další části oblečení hlavně pro děti. Tak jsem začala zkoušet háčkovat různé košíky, dětské hračky, sedací taburety, obaly na skleničky pro hodovníky a samozřejmě různé ozdůbky na Velikonoce a Vánoce.

zet na kloub a tato technika mě doslova pohltila.

Vánoce skončily, a tak jsem si řekla co dál? Naštěstí je záběr možností háčkových výrobků velmi pestrý a obsáhlý. Od drobných figurek a ozdůbek, až po různé polštářky, dečky, ale i čepice, rukavice a další části oblečení hlavně pro děti. Tak jsem začala zkoušet háčkovat různé košíky, dětské hračky, sedací taburety, obaly na skleničky pro hodovníky a samozřejmě různé ozdůbky na Velikonoce a Vánoce.

Výrobky háčkují hlavně pro rodinu a kamarády. Z každé své dokončené práce mám velkou radost a v rámci zdokonalení zkouším

tuji, protože technika háčkování je známá řadu staletí a já „cvičím“ teprve dva roky, takže se mám ještě hodně co učit.

Mimo háčkování mám ráda výrobu šperků z ovčí vlny a korálků. Svého času nebyl v mém okolí nikdo, kdo by ode mě neměl například náušnice. Tuto činnost jsem ale na nějakou dobu opustila proto, že jsem opravdu propadla háčkování. Možná se ke šperkům časem vrátím.

Ve své současné tvorbě, které věnuji většinu volného času, bych se chtěla zdokonalit tak, abych mohla háčkové výtvořiny nabízet a udělat tak radost co nejvíce lidem kolem sebe.“